

1913

EUGENE POTTIER

(HÄNEN KUOLEMANSÄ 25-VUOTISPÄIVÄKSI)

Vuoden 1912 marraskuussa tuli kuluneeksi 25 vuotta Eugene Pottier'n, ranskalaisen työmiesrunoilijan, proletariaatin kuuluisan laulun, „Internationalen” („Työn orjat, sorron yöstä nouskaa” j.n.e.) tekijän kuolemasta.

Tämä laulu on käännetty kaikille Euroopan ja muillekin kuin Euroopan kielille. Sattuipa luokkatietoinen työläinen mihin maahan tahansa, johdattipa kohtalo hänet mihin hyvänsä, niin vieraaksi kuin hän itsensä tuntisikin kieltä taitamattomana, ilman tuttavuuksia, kaukana kotiseudultaan, hän voi löytää itselleen tovereita ja ystäviä „Internationalen” tunnetun sävelmän avulla.

Kaikkien maiden työläiset ovat ottaneet omakseen eturivin taistelijansa, proletaarirunoilijansa sepittämän laulun ja tehneet sen yleismaailmalliseksi proletariaatin lauluksi.

Ja kaikkien maiden työläiset juhlivat nyt Eugene Pottier'ta. Hänen vaimonsa ja tyttärensä ovat vielä elossa ja elävät samanlaisessa kurjuudessa kuin „Internationalen” tekijä eli koko elämänsä. Hän syntyi Pariisissa lokakuun 4 p:nä 1816. Hän oli 14-vuotias kirjoittaessaan ensimmäisen laulunsa, ja sen laulun nimi oli — „Eläköön vapaus!” Vuonna 1848 hän osallistui työläisten suurtaisteluun porvaristoa vastaan soturina barrikadeilla.

Pottier syntyi köyhässä perheessä ja oli koko ikänsä köyhä, proletaari, ansaitsi elatuksensa pakkaamalla laattikoita ja sittemmin kuvittamalla kankaita.

Vuodesta 1840 lähtien hän vastasi kaikkiin Ranskan elämän suurtaapahtumiin taisteluhenkisillä lauluillaan herättäen tietoisuuteen jälkeensijäneitä, kehottaen työläisiä yhteinäisyyteen, ruoskien Ranskan porvaristoa ja porvarillisia hallituksia.

Suuren Pariisin Kommuunin aikana (v. 1871) Pottier valittiin Kommuunin jäseneksi. 3.600 äänestä hän sai 3.352. Hän osallistui Kommuunin, tuon ensimmäisen proletaarisen hallituksen kaikkiin toimenpiteisiin.

Kommuunin kukistuminen pakotti Pottier'n pakenemaan Englantiin ja Amerikkaan. Kuuluisan laulunsa, „Internationalen”, hän kirjoitti *kesäkuussa 1871*, voidaan sanoa, heti toukokuussa kärsityn verisen tappion jälkeen...

Kommuuni kukistettiin... mutta Pottier'n „Internationale” on levittänyt sen aatteet maailman kaikille kulmille, ja se on nykyään elävämpi kuin koskaan ennen.

Vuonna 1876 Pottier kirjoitti maanpaossa runoelman „Amerikan työläiset Ranskan työläisille”. Siinä hän kuvasi kapitalismin sortamien työläisten elämää, heidän kurjuuttaan, heidän orjamaista raadantaansa, heihin kohdistuvaa riistoa, heidän lujaa uskoaan asiansa tulevaan voittoon.

Vasta yhdeksän vuoden kuluttua Kommuunin kukistumisesta Pottier palasi Ranskaan ja liittyi heti „Työväenpuolueeseen”. Vuonna 1884 ilmestyi hänen ensimmäinen runokokoelmansa. Vuonna 1887 ilmestyi toinen nidos, nimeltään „Vallankumouslauluja”.

Eräitä muita työmiesrunoilijan lauluja julkaistiin vasta hänen kuolemansa jälkeen.

8 päivänä marraskuuta 1887 Pariisin työläiset saattoivat Eugene Pottier'n tomun Père Lachaise'in hautausmaalle, jonne ammutut kommunardit on haudattu. Poliisi järjesti pieksäjäiset yrittäen repiä alas punaisen lipun. Valtava väkijoukko otti osaa näihin kansalaishautajaisiin. Kaikialta kuului huutoja: „Eläköön Pottier!”

Pottier kuoli kurjuudessa. Mutta hän on jättänyt jälkeensä tosiaankin verrattoman muistomerkin. Hän oli suurimpia *laulun voimalla vaikuttaneita propagandisteja*. Siihen aikaan kun hän sepitti ensimmäisen laulunsa, sosialistityöläisiä oli enintään muutamia kymmeniä. Nykyään Eugene Pottier'n historiallisen laulun tuntevat kymmenet miljoonat proletaarit...